

KURIER POLSKI

Rok IV

Centrala telefoniczna IKP Bydgoszcz 33-41 i 33-42
Telefon dla korespondentów zamiejscowych 36-00
Sekretariat redakcji przyjmuje od godz. 10-12

Piątek, dnia 27 sierpnia 1948 r.

Konto PKO „Zryw” nr VI-133, PKO IKP nr VI-140
Konto bież.: Bank Gospodarstwa Spółdzielczego
Bydgoszcz konto nr 8086

Nr 234

„Serca nasze napelni miłość dla całej ludzkości”

W walce o lepsze jutro świata

Jarosław Iwaszkiewicz otwiera obrady Światowego Kongresu Intelktualistów we Wrocławiu

Niezadowolenie wśród
urzędników francuskich

PARYŻ (obsł. wł.) Opracowane przez rząd francuski nowe zaszeregowanie urzędników państwowych wywołało niezadowolenie we wszystkich dykasteriach urzędniczych. Według propozycji rządowych, pensja miesięczna podniosłaby się przeciętnie o 250 franków, co przy cenach obecnych równa się zaledwie 1/2 kg mięsa.

Broń amerykańska
przeciwko powstańcom

WASZYNGTON (obsł. wł.) Departament Stanu zezwolił na wywóz broni do krajów malajskich. W związku z tym rozpoczęli już handlarze amerykańscy wywóz broni, która zostanie zużyta na zgnięcie ruchu wolnościowego w tej części świata.

WROCLAW (r). Wczoraj o godz. 10,30 nastąpiło w auli Politechniki Wrocławskiej proste otwarcie Światowego Kongresu Intelktualistów w Obronie Pokoju. Aula jest pięknie przybrana kwiatami i flagami 45 państw, których przedstawiciele biorą udział w Kongresie. Te same emblematy widnieją nad trybuną prezydiálną. W sali znajduje się najnowocześniejsze urządzenie mikrofonów, systemu „Simultané”, umożliwiające przemówienie wygłaszanych przemówień w tłumaczeniu na 6 języków, tj. na języki francuski, rosyjski, angielski, niemiecki, hiszpański i polski.

Jarosław Iwaszkiewicz

Jako pierwszy przemówił wśród głębokiej ciszy przewodniczący polskiej sekcji Komitetu Kongresu, wybitny pisarz Jarosław Iwaszkiewicz. Uczestników tego Kongresu sprowadził — powiedział Iwaszkiewicz — niepokój o losy świata, o jego całą ludność, domy, miasta i kulturę. Mimo kłamstw, jakie szerzą prasa i filmy pewnych państw, przedstawiając w fałszywym świetle stosunki panujące w Polsce i innych krajach demokratycznych, wiara w człowieka sprawi, że serca nasze napelni miłość dla całej ludzkości. Około tego dogmatu powinna się skryształizować walka o lepsze jutro świata, i w imieniu tej prawdy otwieram Kongres, zakończył Iwaszkiewicz swe przemówienie inauguracyjne.

Słowa te zostały przywitane burzą oklasków, po czym rozległy się dźwięki pięknej sonaty, wykonanej przez wybitnego muzyka czeskiego również uczestnika Kongresu.

Następnie zabrał głos przewodniczący francuskiej sekcji Komitetu, znany powszechnie pisarz francuski Maurice Bedel. Nie jesteśmy tutaj po to, by wyrażać nasze myśli — powiedział Maurice Bedel — bo myśli na-

ko przez negację wojny, lecz w sposób pozytywny, tj. przez popieranie elementów, które usuwają przyczyny wojny. Przyczyny te leżą w mechanizmie społeczeństw. Uważamy też, że różnice w poglądach na sprawy społeczne nie są przeszkodą we współpracy międzynarodowej, o ile narody będą wzajemnie przestrzegać swej suwerenności i nie pozwolą się użyć jako narzędzie na korzyść grup imperialistycznych, gdyż wszystkie narody mają prawo do niezależnego bytu. Granica podziału na walczących przeciwko wojnie i podlegających wojennym nie prowadzi przez jakieś określone terytoria, lecz znajduje się wewnątrz miast i wsi w każdym kraju. Rząd polski, kończy swe wywody min. Modzelewski, stał się wyrazicielem interesów najszerzych warstw społeczeństwa i dzięki temu linie tego podziału zostały u nas wymazane. Kongres ten odetnie się od tej linii podziału i znajdzie dobre metody, które doprowadzą do ugruntowania pokoju na całym świecie.

Przemówienie
delegata radzieckiego

Z kolei przemawiał delegat radziecki Aleksander Fadiejew. Współpraca nasza w walce z faszyzmem, powiedział Fadiejew, nie może pozostać bez rezultatu. 7 milionów żołnierzy radzieckich przelało swą krew w obronie kultury wolności miłujących narodów, a w szczególności w obronie narodów małych, a po 3 latach ludzkość została znów poważnie zaniepokojona. Powstają obozy demokratyczne i antydemokratyczne, i każdy propaguje swe cele i programy. Najważniejszym zadaniem jest jednak kompletne zwycięstwo nad faszyzmem i rozwój pokojowy świata. Antydemokraci chcą zniszczyć zdobycze socjalizmu, wobec czego wysiłki nasze powinny się głów nie skierować przeciwko ekspansjonistom. Mówca analizuje i krytykuje stosunki panujące w Ameryce, przeciwstawiając literaturze propagandowej w Ameryce sztukę i literaturę, która służy człowiekowi pracy. Mówca daje w końcu wyraz swej wierze, że żadna potęga nie zniszczy demokracji i postępu i że wkrótce nastanie dla socjalizmu jasne jutro, ku któremu wszyscy dążymy.

W chwili, gdy słowa te podajemy do druku, przemówienia trwają (r).

Nota radziecka do rządu Stanów Zjednoczonych
w sprawie Kosienkiny i SamarinaRząd ZSRR zwija
swoje konsulaty w USA

MOSKWA (PAP). Rząd radziecki, udzielając rządowi Stanów Zjednoczonych wyczerpującej odpowiedzi na notę z dnia 19 sierpnia w sprawie uprowadzenia przez agentów amerykańskich obywateli radzieckich Kosienkiny i Samarina, uznał wywody Departamentu Stanu za wykrętne

i pozbawione wszelkiej racji, wyrażając zarazem opinię, że panująca w Ameryce atmosfera uniemożliwia tamtejszym konsulatom radzieckim normalną pracę, wobec czego konsulaty radzieckie w Nowym Jorku i w San Francisco zostają natychmiast zamknięte.

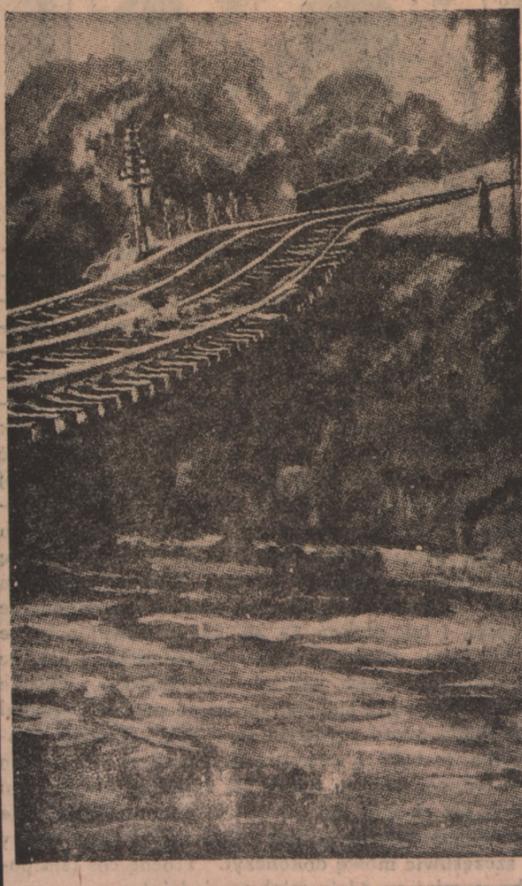
Rząd radziecki postanowił uznać, zgodnie z zasadami wzajemności, że konsulat USA we Władystoku winien ulec niezwłocznemu zamknięciu i na tej samej zasadzie uważa, że porozumienie, osiągnięte poprzednio między rządem ZSRR i rządem USA w sprawie otwarcia konsulatu USA w Leningradzie — straciło swą moc.

Nowa prowincja
niemiecka
ze stolicą
w Stuttgarcie

STUTT GART (obsł. wł.) Wyznaczona przez 11 premierów zachodnio-niemieckich komisja ukończyła swe prace nad ustaleniem granic nowej prowincji niemieckiej w południowo-zachodnich Niemczech. Na terytorium tej prowincji złożą się: Wirtembergia Badańska, Wirtembergia - Hohenzollern i Południowa Badenia. W razie zatwierdzenia tego nowotworu przez radę 11 premierów i władze okupacyjne w Niemczech zachodnich, które również rozważają, czy w sprawie tej ma się odbyć plebiscyt, byłaby to 3-cia z kolei największa prowincja na zachodzie Niemiec po prowincji Nadreńsko-Westfalskiej i Bawarii. Stolicą nowej prowincji byłby Stuttgart.

Niezwykła
katastrofa

Ulewnie deszcze jakie nawiedziły ostatnio W. Brytanię, spowodowały wylew wielu rzek. Wezbrane fale zniosły m. in. kilka mostów kolejowych. Na linii kolejowej Londyn - Edynburg rzeka zniszczyła konstrukcję mostu. Dzięki niezwykłemu zbiegowi przypadków ocalały natomiast tory kolejowe, które zawisły w powietrzu. Tę niezwykłą katastrofę ilustruje nasze zdjęcie.

Wybór prezydium
Kongresu

Na propozycję Bedela przystąpiono do wyboru prezydium Kongresu, które się składa z 5 przewodniczących i 5 wiceprzewodniczących. Na przewodniczących wybrano członka delegacji radzieckiej, znakomitego pisarza Aleksandra Fadiejewa, słynną uczoną panią Irène Joliot - Curie, wybitnego uczonego i pisarza brytyjskiego Huxley'a, pisarza duńskiego Andersona Nexö oraz przedstawiciela delegacji włoskiej. Tak samo wybrano 5 zastępców oraz sekretarza generalnego Kongresu w osobie Jerzego Borejszy. Wczorajszym obradom przewodniczyła pani Joliot-Curie, która w słowach wstępnych podziękowała za wybór i przywitała serdecznie wszystkich delegatów i ministra Modzelewskiego jako przedstawiciela rządu polskiego.

Minister Modzelewski, zabrawszy głos, oświadczył m. in.: My uważamy, że pokój można organizować nie tyl-

Świat w oczekiwaniu
dalszych rozmów w Moskwie

MOSKWA (obsł. wł.) Koła polityczne w Londynie przewidują, że w najbliższych dniach nastąpi nowe spotkanie przedstawicieli 3 mocarstw zachodnich z min. Mołotowem. Terminu nowego spotkania źródła te nie wymieniają. Współpracownik dyplomatyczny radia londyńskiego utrzymuje, że głównymi tematami rozmów moskiewskich są sprawy dotyczące kontroli waluty obiegowej w Berlinie i kształtowanie administracji w Niem-

czach zachodnich. Między sprawami tymi istnieje, według tegoż korespondenta, ścisła łączność i ostatnie rozmowy wykazały rzekomo więcej wzajemnego zrozumienia niż dotychczas. W pewnych kołach panuje opinia, że konferencja ministrów 4 mocarstw doszłaby do skutku tylko na tej podstawie, że plany mocarstw zachodnich dotyczące przeobrażeń administracyjnych w zachodnich Niemczech zostałyby odłożone.

NA WIDOWNI POLITYCZNEJ

Od szeregu dni komunikaty rządu ateńskiego donoszą o odniesionym rzekomo decydującym „zwycięstwie” nad armią gen. Markosa w górach Grammos na pograniczu grecko-albańskim. Wydawało by się, że od chwili tego zwycięstwa wojna w Grecji powinna wkroczyć w stadium wygasania. Tymczasem te same komunikaty rządu ateńskiego stwierdzają, że w szeregu innych okęgów kraju walki przybrały na sile, i to nie wskutek akcji wojsk ateńskich, a właśnie w wyniku ofensyw wojsk demokratycznych generała Markosa. Te same również komunikaty dają, co prawda bardzo nieśmiało, do zrozumienia, że poszczególnym oddziałom otoczonym w górach Grammos udało się przerwać pierścienie okradzenia i przeniknąć na tyły wojsk ateńskich.

Nawet korespondenci anglosascy podają w wątpliwość oficjalne doniesienia o zwycięstwie dla Aten zakończeniu bitwy w Grammos. Stwierdzają oni słusznie, że zmiana terenu przez gen. Markosa w marszu górami Grammos nie oznacza bynajmniej klęsk. Generał Markos celowo musiał ustąpić przed techniczną przewagą wojsk ateńskich, wspomaganych przez oficerów amerykańskich, jednak siły jego wcale nie zostały rozbite.

Komunikat wojsk demokratycznych gen. Markosa, bilansujący 70-dniową bitwę w górach Grammos, daje nam dopiero właściwy obraz przebiegu walk. Komunikat ten przyznaje, że po bohaterskim odporze oddziały armii demokratycznej przeprowadziły zgodnie z planem akcję wycofania się z swej głównej pozycji, by jednak następnie przejść manewrem oskrzydającym na tyły nieprzyjaciela. Utratę terenu w rejonie Grammos — donosi komunikat gen. Markosa — wyrównano z nadwyżką na innych obszarach, które oddziały armii demokratycznej zdobyły równoległe z bitwą o Grammos.

Potwierdzenie wiarygodności komunikatu wojennego gen. Markosa znajdujemy w ostatniej depeszy Agencji Reutersa z Aten. Korespondent tej Agencji donosi, że rząd ateński postanowił powołać pod broń dalszych 30.000 mężczyzn w wieku poborowym.

W świetle uprzednich meldunków o rzekomych sukcesach wojsk rządowych, dalsze zwiększenie liczebności armii ateńskiej ma swą niewątpliwą wymowę.

W odrębnym piśmie do prezydenta miasta

gen. Kotikow ostrzega magistrat Berlina

uprzedzając o pociągnięciu do odpowiedzialności za wydanie bezprawnych rozporządzeń

BERLIN (obsł. wł.). Radziecki komendant Berlina, generał Kotikow wystosował do p. o. prezydenta miasta Berlina Luizy Schroeder, za pośrednictwem jej zastępcy dr Friedensburga, pismo odręczne, w którym stwierdza, że magistrat i rada miejska Berlina wydały cały szereg zarządzeń sprzecznych z obowiązującym statutem okupacyjnym, który wymaga zatwierdzenia wszelkich wydawanych przez te organa zarządzeń przez sojusznicze władze okupacyjne.

W szczególności — stwierdza generał Kotikow — władze berlińskie, zamiast współdziałać w umocnieniu władzy policyjnej, wydały zarządzenia, które pociągnęły za sobą nie tylko dezorganizację, ale nawet rozłam w policji berlińskiej. Dalej zarzuca generał Kotikow magistratowi i radzie miejskiej, że wydały zarządzenia sprzyjające rozwojowi czarnogieldziarstwa i działalności wszelkiego rodzaju spekulacji towarowej i walutowej, przez co ciężko uszkodzowały gospodarkę ogólną Berlina, przyczyniły wielu przedsiębiorstwom straty i uniemożliwiają zapatrzenie ludności w niezbędne artykuły i wypłaty zarobków robotniczych. Jako najjaskrawsze w tym względzie zarządzenia przytacza pismo fakt wprowadzenia w zachodnich sektorach Berlina marek ze stemplem „B” oraz udzielenie koncesji na prowadzenie w tych sektorach kantorów wymiany. Ponadto, jak stwierdza pismo, przeprowadził magistrat zmiany na wyższych stanowiskach administracji miejskiej, nie zasięgnięszy na to zgody władz okupacyjnych.

Wszystkie te zarządzenia, oświadczając generał Kotikow, zostały wydane nielegalnie i należy je uznać za nie-

ważne. Uprzedzając, że za wydanie tych bezprawnych rozporządzeń zostaną pociągnięci do odpowiedzialności urzędnicy, którzy byli ich autorami, domaga się generał Kotikow potwierdzenia odbioru tego pisma i podania jego treści do wiadomości wszystkim zainteresowanym urzędnikom.

Strajk powszechny na SYCYLI

RZYM (PR). Na Sycylii wybuchł w okręgu Caltanissetta strajk powszechny na znak protestu przeciwko zaarrestowaniu zaskazanego działacza związkowego Gino Corteza. W Palermo zebrał się przywódca bloku lewicowego związków zawodowych, aby wspólnie ustalić dalszą akcję. Wśród robotników panuje na Sycylii wielkie wzburzenie z powodu aresztowania ich przywódcy związkowego.

Ukradł cenna biżuterię podrzucając w jej miejsce stare gazety

„Pechowy” defraudant odpokutuje w w.ę zieniu

KRAKÓW (PAP). Przed krakowskim Sądem Okręgowym odbyła się rozprawa przeciwko Aleksandrowi Wotowskiemu, oskarżonemu o sprzeniewierzenie biżuterii i innych kosztowności, należących do rodziny Wienerów z Warszawy.

W roku 1940 — Wiktor i Zofia Wienerowie powierzyli sekretarzowi ambasady włoskiej w Warszawie — wroczelek, zawierający cenną biżuterię. Sekretarz ambasady zawiózł ten wroczelek do Rzymu i zdeponował go w jednym z towarzystw ubezpieczeń, którego zastępcą na Polskę był Wiener. W sprawie zdeponowania biżute-

rii wtajemniczony był b. ambasador w Bukareszcie Józef Wielowiejski, który po zamordowaniu Wienerów przez Niemców zawiadomił ich spadkobiercę dra Alfęda Muenza, że kosztowności te można sprowadzić do kraju. Dr Muenz, korzystając z wyjazdu Wołowskiego do Rzymu, poprosił go o odebranie biżuterii i zdeponowanie jej w ambasadzie R. P. Otrzymałszy wroczelek Wołowski zerwał pieczęcie, opróżnił go z kosztowności i po włożeniu na ich miejsce starych gazet złożył go w ambasadzie.

Po powrocie do kraju Wołowski został na skutek oskarżeń dra Muenza aresztowany.

W czasie rozprawy oskarżony przyznał się do winy, tłumacząc się ciężkimi warunkami materialnymi. Sąd nie dał wiary oskarżonemu i skazał go na 2 i pół roku więzienia, znizając mu, na mocy amnestii, karę do jednego roku i trzech mies. więzienia.

Współzawodnictwo budzi i pobudza do wielkich czynów dla
Ojczyzny!

ZE ŚWIATA KATOLICKIEGO

Na skutek działań wojennych w Palestynie, zmuszeni byli opuścić swoją siedzibę Ojcowie Betharamu, którzy w liczbie 49 zamieszkali w pobliżu Betleem. Ojcowie Betharamu osiedlili się w Palestynie prawie sto lat temu. Duchowni znajdują się w drodze do Francji.

Posel Ekwadoru, Manuel Larrea, złożył w lipcu listy uwierzytelniające Papieżowi. Ojciec św. w swoim przemówieniu, czyniąc aluzję do wiarydomstwa Niemiec hitlerowskich, ubolewał nad niestałością traktatów pokojowych. Papież powiedział m. in.: „Rozwiązanie trudności polegałoby na ustanowieniu podstawy umowy, którą by wszystkie strony uznały jako swoje zobowiązanie moralne, a więc w następstwie również nienaruszalne zobowiązania, które położyłyby kres interesom samolubnym i niezmiernej żądzy władzy.”

Wikariusz apostolski w Miarinarivo, pierwszy biskup malgaski (tubylczego pochodzenia madagaskarskiego) — Msgr. Ramarosandrana, konsekrował ostatnio w Tananarivie — stolicy Madagaskaru — Msgr. Sartre — Francuza, nowego wikariusza apostolskiego w tym mieście.

Na stanowisko ambasadora Francji przy Stolicy Apostolskiej wysuwa się kandydaturę Ch. Florryego, byłego prezesa katolickiego ruchu młodzieży francuskiej. Flory znajduje się obecnie w Rzymie w sprawach związanych z tegorocznym „Tygodniem społecznym”, którego tematem będą zagadnienia kolonialne z punktu widzenia zasad chrześcijańskich. Po uwolnieniu Francji Flory przeprowadził rozmowy wstępne, dotyczące spraw Watykanu i rządu francuskiego.

Uroczystości świętokrzysztofowe zostały wznowione we Francji i odbyły się 25 lipca w Saint-Jacut-de-la-Mer (Bretania) pod przewodnictwem kardynała Roques, arcybiskupa Rennes. Rano odbyła się Msza pontyfikalna i kazanie, poświęcone opiece św. Krzysztofa nad podróźnikami. Po południu, po nie-sporach, nastąpiły: przejazd samochodów i udzielenie błogosławieństwa jadącym.

✠

Dnia 25 sierpnia 1948 r. o godz. 2,30 zasnęła w Bogu opatrzona Olejami św. nasza najukochańsza matka, siostra, ciocia, kuzynka, teściowa i babcia ś. p.

Zuzanna Prill
z domu Siuda

przeżywszy lat 69, o czym zawiadomiam w smutku pogrążona

Rodzina

Pogrzeb odbędzie się dnia 28. 8. 48 o godz. 10-iej z domu żałoby w Keronowie ul. Wilsona 42.

Keronowo, Bydgoszcz, Wrocław w sierpniu 1948 r. 4504

12

ROZDZIAŁ VI

Z tego rozdziału Czytelnik może się nauczyć klasycznych oświadczeń.

Tak więc, mili państwo, poznaliście nieco moich rodziców. Żeby jednak człowieka poznać, trzeba z nim beczkę soli zjeść, powiedział uczonej pociotek Archimedes. A myśmy tymczasem z państwem Mateuszostwem zjedli zaledwie jedną kolację. Oczywiście nie będę nikogo zmuszał do jedzenia nadmiernej ilości soli, jednak sądzę że bliższe poznanie moich rodziców, a z czasem rodzeństwa jest konieczne dla całokształtu. To wszystko bowiem stanowi kanwę, na której będą rozwijać dzieje mojego dziwnego żywota w dalszych księgach. Nie potrafię niestety tak realistycznie wypunktować słowami wszystkiego, jednak dołożę wszelkich starań, aby nawet małe dziecko wiedziało o co chodzi.

A chodzi o to, że ojciec był mruk. Małomówny, zapracowany, zaganiany. Jedyne ujęcie i odpoczynek znajdował w muzyce (grał pięknie na skrzypcach) i w religii. O sobie ojciec nam bardzo mało opowiadał. Kiedy, pamiętam, raz wprost zagadnąłem:

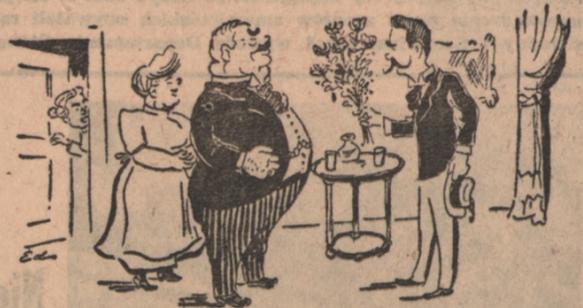
— „Tata, a gdzie jest taty dziadek i babcia?” — (chodziło o rodziców ojca) tata mi tak odpowiedział:

— „Niechże syn mój i dziecko moje nie męczy pytaniami ojca swego, albowiem opowieść o staruszkach, tudzież rodzeństwie moim jest smutna i żalem przejmuję duszę moją. W on czas kiedyś opuścił dom ojca mego miałem lat dwanaście. Bieda mi drzwi otworzyła i bieda

mi towarzyszyła w mej wędrówce po świecie. Ha, trudno — bądź wola Twoja, Panie i Boże mój”.

Tak zakańczył ojciec swoje opowiadanie o przeszłości, a ja potem tyle wiedziałem co przed tem. Naturą jednak czuwa nad porządkiem i o ile ojca trudno było wyciągnąć na słówko, o tyle matka bardzo chętnie długo i ładnie opowiadała nam o sobie, o ojcu, o cioci Wikci, o wuju Marcinie i wszystkich wydarzeniach w Budziszawiu Kościelnym. Więc o ojcu dowiedzieliśmy się, że pochodził z bardzo biednej wieśniaczej rodziny mieszkającej gdzieś w okolicy Lublina. Nie mogło kilka móróg wyżyć kupy dzieciaków i mały Mateuszek był oddany do dworu, gdzie pracował w ogrodzie:

— „Od cięcia szpalerów nieraz tata miał aż gule pod pachami” — mawiała z wielkim uznaniem. Kiedy hrabia Krasnicki ożenił się z panią Hanką (później „ślepa Hanką”) i przeprowadził się na Wołyn, wtedy panią Hankę zabrała do nowego miejsca ogrodnika Mateusza. Takim sposobem ojciec znalazł się na Wołyniu. Tu poznał Helę, córkę kowala i zakochał się w niej śmiertelnie. Ta nie mogąc patrzeć na cierpienia miłosne zakochanego ogrodnika, wyszła za niego zamąż. No i tu już kończy się historia przeszłości mego ojca i jego szlachetnego rodu. Tu już matka bez końca prowadzi barwne opowiadanie o sobie. Pochodził z niebylejakiemu domu! Ojciec jej był kowalem, a nawet przez parę miesięcy sam gorzelnię prowadził. Mieszkali wtedy też w kazarmie, ale w szczytowym mieszkaniu i zajmowali pokój z kuchnią. Tak im kiedyś było dobrze! Tylko jeden Kisieliński ekonom także apartamenta posiadał no i kowal. Ale tata nie polecał wcale na bogactwa ani splendor domu. Zobaczył mamę (wtedy mama jeszcze nazywała się Helą) i zakochał się od pierwszego wejrzenia. Nieraz gdy Helę szła do ojca swego do kuźni, to Mateusz aż na płot wylażył żeby lepiej widzieć. No i wreszcie miał tego dość. Helę zbyt często chodziła do kuźni, a na płocie ubranie straszliwie się niszczy. Mateusz zdobył się na desperacką wyczyn. Pewnej słotnej, wiosennej niedzieli, przyszedł do kowala

z ogromnym bukietem piwonii. Kwiaty były przeraźliwie czerwone, co już wtedy oznaczało bezgraniczną miłość. I tu mama z najdrobniejszymi szczegółami opowiada, jak tata był ubrany; że miał na sobie czarną marynarkę i kołnierzyk sztywny wykrochmalony. A był w zielonym piłśniowym kapeluszu z piórkiem, jak na polowanie, a wąsy miał wysmarowane fiksaturą i zbrojecko (czytaj zabójczo) podkręcone. Matka mówi, że wyglądał tak pociesznie i tak uroczyście iż nie mogąc się powstrzymać od serdecznego śmiechu uciekła z kuchni do tej drugiej izby. Wyszedł do pana Mateusza sam pan kowal ze swoją połowicą. Ogrodnik zaczął się oświadczać rodzicom o rękę. Helę przez niedomknięte drzwi obserwowała tę scenę, a pan Mateusz podobno „trzymał” długą rozczulającą mowę, było to, twierdzi matka, najdłuższe przemówienie w jego życiu, i tak piękne, że nie każdy kowal mógł je słyszeć. Później, daleko później dowiedzieliśmy się, że tę mowę oświadczeniową napisała ogrodnikowi właśnie panna Helę. Ogrodnik nauczył się jej na pamięć i grzmiał bez zająknięcia przed surowym kowalem. Jeszcze opowiada matka, że była w pewnym momencie w strachu, bo jednak w jednym miejscu ojciec się zająknął, zaciął i ani rusz. Helę już chciała mu zza drzwi odpowiedzieć, ale Mateusz odchrząknął kilkakrotnie złapał jakiś długi watek i szczęśliwie mowę dokończył. Trochę coś tam poknocił, bo w miejscu gdzie miał powiedzieć:

Polskość Śląska i Wrocławia w dokumentach niemieckich

Bydgoszcz, w sierpniu. W dziele niemieckim „Podania i legendy wrocławskie” (Wrocław 1921, nakład Pribocza) pt. „Założenie Wrocławia” autor Fritz Euderich na str. 108 pisze:

„Król polski Mieczysław I, władca Śląska, przyjął Chrystusa, 966 r. w niedzielę Laetare (śródmieście), rozpuścił balwochwalczych wróżbitów i kapłanów, zburzył pogańskie bałwany i bóżnice.

Znajdował się Mieszko 966 r. we Wrocławiu, widział początki miejskiej osady handlowej, gdzie teraz katedra, stał już zamek otoczony domami. Szybko dostrzegł korzystne położenie Wrocławia, przywołał wielką ilość rzemieślników, miasto rozszerzył i wzbogacił licznymi budynkami, stąd słusznie uznaje się Mieszka rzeczywistym założycielem Wrocławia.”

W 1840 r. niejaki Herlson zwiedził Śląsk i jego stolicę po czym wrażenia swe opisał w książce „Wanderun-

gen In Riesengebirge” (Wędrowki po Karkołosach — Lipsk 1841). Pisze ów Niemiec o Wrocławiu:

„Wrocław jest osobliwym miastem, złożonym z różnych żywiołów. Przeważają prusko-śląski (urzędowy), obok niego jest jeszcze żywioł polski i austriacko-śląski. Zakwaterowałem się w gospodzie „Pod złotą gęsią”, gdzie przy wieczery siedziało obok mnie 7 mężczyzn i kobiet, rozmawiających po polsku, chociaż oni mają własne gospody, jak „Pod białym orłem”, „Pod wielką łbą” i zajazd Wizianowski, gdzie zwykle przebywają. Nie wiadomo w którym roku Wrocław założono. Pierwotnie mieszkał tu Słowianie (Polacy), jednak napłynęli niemieccy rzemieślnicy i miasto zniemczyli. Król polski Kazimierz I w 1052 r. pobudował tam katedrę i zamek. Na zamku rezydował namiestnik królewski.”

Na trzecim miejscu podajemy wy-nurzenia pastora berlińskiego Fryde-

ryka Zollnera. Zwiędzał on Śląsk w 1791 r., napisał szereg listów o miastach, wioskach i ludźlach śląskich, ogłosił swe listy w książce „Briefe über Schlesien” (Berlin 1792, nakład Fr. Maurera). Przeszłość historyczną Wrocławia potraktował milczeniem, za to cenne rewelacje ogłosił o szeroki-m panowaniu języka polskiego na Śląsku. Z Wrocławia, gdzie zwiedził kościoły, klasztory, szkoły, fabryki itd., udał się wózkim jedynokonnym do miasta Brzegu nad Odrą. Zdumio-ny był, gdy zaledwie dwie milie od Wrocławia, zatrzymawszy się w pewnej wiosce, słyszał wszędzie ty-lko język polski (allenthalben polnisch reden hörte). Pomiedzy starszymi — powiada pastor — jest to zwykły ję-zyk, młodszy zaś, chociaż umieją, rzad-ko mówią po niemiecku.

W dalszej podróży z Brzegu do Kluczborka w pewnej wiosce wszedł do kilku domów, ażeby poznać mieszk-ających. Wszyscy mówili po polsku (alles sprach polnisch). W ogóle po drodze rzadko inny język było moż-na usłyszeć, jak tylko polski. Podróż — użala się Zollner — stała się nie-przyjemna, bo z wóźnicami nie było można się porozumieć, znali oni jedyn-ny język polski. W pewnej wiosce jakaś grzeczna młoda kobieta rozumi-iała po niemiecku, od niej uzyskał Zollner i zanotował sobie różne naj-potrzebniejsze wyrazy polskie.

Oparte na faktach rewelacje pasto-ra Zollnera świadczą o szerokim roz-poztarciu ludu polskiego na odzyska-nym Śląsku.

Teodor Bobowski.

Nasz chleb powszedni

Chleb jest najważniejszym poży-wieniem człowieka. Polska jako kraj przeważnie rolniczy może w normal-nych warunkach wyżywić się sama i dostarczyć nadwyżkę w ziemiopła-dach na eksport do krajów zagranic-znych. W czasie napaźdu na Polskę starali się Niemcy zamordić nam czy rzekomym ubóstwem kraju. Tajemni-cy tej nie ukrywano natomiast w Rze-szy i tam w przeciwstawieniu do te-go, co pisali u nas w swoich dzienni-kach, przyznawali się do masowego wywozu z granic naszych a to dla podtrzymania niemieckiego ducha przetrwania. Rewelacyjnie brzmiały mało znane informacje, jakie ogłosił urząd, organ „Amtl. Blatt der N. S. D. A. P. sowie aller Behoerden” w dniu 23 maja 1944. Zamieszczono tam wywiad z „Regierungsdirektorem” Głównego Urzędu wyżywienia w Kra-kowie, Albertem, w którym czytamy dosłownie:

Chcąc spełnić swe zadania wysy-ła GG do Rzeszy co godzinę pociąg towarowy np. ze zbożem. Podobnie rzecz się ma z ziemniakami. 330 długich pociągów towarowych od-chodzi codziennie z GG z mięsem a nadto wysyła się do Rzeszy jesz-

cze cukier, tłuszcz, miód. W przy-szłości będzie GG w stanie pokryć wszystkie potrzeby Rzeszy, a po-nadto stanie się faktorem stwarza-jącym ogromne rezerwy żywności.

Tak wyglądała niemiecka... UNRRA dla innych krajów europejskich. Ra-bując nasz kraj najbardziej, głosił hitlerowcy cynicznie, że bez ich przesyłek zboża z Rzeszy do Polski, kraj nasz skazany byłby na głód i wygłod-znienie...

Chleb z mąki zbożowej spożywa tylko jedna piąta część dzisiejszej ludzkości, trzy piąte żywią się ryżem a jedna piąta kukurydzą. Zasady przyrządzania chleba nie uległy zmianie od wieków. Zielenik Syreniusza z r. 1611 rozróżniał na ziemiach pol-skich chleb królewski albo pański, najlepszy pszenny, miejski lub ku-piecki, pospolity z mąki z gruba pył-owanej, grysowy chłopski, ze zboża niemal śrutowanego z mąki nader grubej, otrąbiastej. Chleb, wedle Bruecknera — nazwany był od świę-tych braci Borysa i Hleba, synów Włodzimierza św. zamordowanych przez Światopełka. O poszanowaniu chleba świadczyło, że gdy upadł na ziemię, to go się całowało.

W średniowieczu w Polsce cech pie-akrski nie należał do bardzo silnych — sztuka pieczenia stała wprawdzie bar-dzo wysoko, lecz chleb pieczono w domu i w bogatszych domach strzeżo-no tajemnicy jego wypieku, z piekarń korzystał tylko proletariát miejski.

Na wschodzie pieką chleb z mąki ryżowej. Sto gramów ryżu posiada w kaloriach tę samą wartość, co np. jeden kotlet barani. Palma daktylowa dostarcza chleba ludziom pustyni. Na Jawie i sąsiednich wyspach rośnie drzewo, które rodzi gotowy chleb, jeszcze zielone owoce tego drzewa można piec aż do zwęglenia skóry, poczem zjada się ośrodek, mający w ustach smak bułki pszenicznej. Z Ameryki mąka z korzenia manioku, jako nadzwyczaj odżywcza, wysyłana jest do Europy dla chorych i dzieci. Różne ludy żywią się suszoną szarań-czą. Eskimosi zjadają wodorosty i mech, gdyż ziemia nie chce rodzić nawet owsa. Eskimosi nie mając chle-ba nie mogą go nawet żądać z... Nie-ba. Niedawno władze watykańskie zgodziły się na zmianę w modlitwie „Ojcze Nasz” słów „chleba powszed-niego” na „pożywienia powszedniego” jako bardziej dostosowanych do ży-cia polarnego.

Chleb żyje w modlitwie i legendzie. Jedną z najpiękniejszych związanych jest z naszą Oliwą. W filarze klasz-toru tamtejszego znajduje się wneka, a w niej chleb skamieniały. Sprawi-ła tę przemianę „niewiasta z dziecąt-kiem”, której nie chciał pożywić chle-bem bogacz i ekwipiec. Balladę o prze-mianie chleba w kamień napisał Adam Gorczyński, poeta urodzony w r. 1805 w Tarnowie. Pełne głębokie-go sensu są legendy chińskie o pow-staniu ryżu. Ziemiak, uważany za chleb codzienny najuboższych, „tano-wi w krajach gorących istry przy-smak. Pospolite są tam natomiast ba-nany i daktyle.

J. OLSZ.

Prace melioracyjne na Dolnym Śląsku

WROCLAW (ZAP) W gospodarce polskiej inwestycje melioracyjne prze-widziane są na dalszym planie, po in-westycjach przemysłowych. Tym nie-mniej specjalny sztab wodno-meliora-cyjny, mimo skromnych kredytów, prowadzi szereg prac o poważnym zna-czeniu gospodarczym. Prace te zmie-rzają do zlikwidowania szkód wojen-nych i doprowadzenia urządzeń melio-racyjnych do stanu przedwojennego.

Objęte one obwałowanie rzek i potoków górskich, reperacje śluz, ro-boty ziemne rozmaitego rodzaju, a zwłaszcza likwidację rowów przeciw-cołgowych, wijących się setkami ki-lometrów poprzez tereny wojewódz-twa.

Do połowy bieżącego roku wykona-no remonty obwałowań rzek i potok-ów na ogólnej długości ponad 350 kilometrów, zasypano rowy przeciw-cołgowe długości 117 kilometrów, Ro-boty te, oraz budowa rowów odwad-niających, drenowanie i inne koszty-wały dotąd 72 i pół miliona zł, przy czym wartość robót szarwarkowych wykonanych poza budżetem wyniosła ponad 50 milionów zł.

Dolny Śląsk ma wyraźne dwie stre-fy co do ilości opadów atmosferycz-nych. Strefa południowa, do której należą wszystkie powiaty o charak-terze górskim i podgórnym, ma opa-dy wyjątkowo obfite druga cierpi na stały ich brak. Przy wielkich opadach w górach i gwałtownych spadkach lewobrzeżnych dopływów Odry kła-ska powodzi na tych terenach jest sta-łą groźbą. Według źródeł niemieck-ich w ciągu ostatnich 15 lat przed-wojennych szkody wyrządzone przez powodzie przekraczały 248 milionów złotych marek. Gros tych strat pono-siło rolnictwo, przez zniszczenie plon-ów, zamulenie pól i łąk i zakwasze-nie tych ostatnich. Niemcy więc pro-jektowali wybudowanie około 300 zbiorników przeciwpowodziowych na terenie Śląska Górnego i Dolnego ko-sztem 800 milionów marek złotych. Z programu tego zrealizowali zaledwie 19 zbiorników, w tym 14 na Dolnym Śląsku. Są to pola obwałowane, na które zostaje wpuszczona woda pod-czas powodzi, po osiągnięciu pewne-go poziomu w korycie rzeki, przez co obniżają się punkt kulminacyjny przy-

boru. Pola te o powierzchni 6,000 ha mogą pomieścić około 140 milionów metrów wody i są zasadniczo użytko-wane rolniczo, tym niemniej każdy zalew powoduje straty. Właściwe zbiorniki, które będziemy budować w przyszłości zmniejszą powierzchnię zalewu i uchronią śląskie pola od dot-kliwej klęski, jaką zawsze przynosi każda powódź.

Kredyty tegoroczne na melioracje wynoszą około 80 milionów zł. Plan robót przewiduje usunięcie reszty zni-szczeń w obwałowaniu rzek, przebu-dowę wałów rzeki Nysy Łużyckiej, naprawę rurociągów drenarskich na przestrzeni 62 kilometrów. Będzie to jednocześnie pierwszy rok w którym uwzględnili się w szerszej mierze melioracje szczegółowe jak zagospoda-rowanie łąk, użytkowanie, oraz propa-gandę melioracji przez stworzenie go-spodarstw pokazowych.

Koniec walki ze stonką

WROCLAW (ZAP) Akcją przeciw-stonkową na Dolnym Śląsku można uważać za zakończoną. W czasie jej przebiegu ujawniono 14 ognisk, z któ-rych najgroźniejsze okazały się w po-wiatach legnickim i górowskim. Do walki ze stonką wykorzystano 80 stu-dentów uniwersytetu. Koszty akcji był y stosunkowo niewielkie. Dzięki daleko idącej współpracy czynnika społecznego, a w pierwszym rzędzie organizacji „Śluzba Polseca”. Wynio-sły one 6 milionów złotych. Stonka już w ciągu sierpnia chowa się do ziemi, schodząc na dość znaczną głą-bokość, dochodzącą do 70 cm. Krze-ba więc będzie w roku przyszłym zbadać te same obszary, na których ujawniono ją w tym roku, aby znisz-czyć ocalałe szkodniki.

Pływanie
sportem narodowym

Nieodrodną część edukacji Sport w życiu Anglików

Obojętne, co się dzieje w danym momencie na szerokiej arenie polity-cznej, co się rozstrzyga w czterech ścianach Izby Gmin na temat żywo-nych spraw państwowych. Te rzeczy jednorazowo tylko udzielają się i zają-mują opinię publiczną w Anglii i rów-nie szybko nabierają znaczenia, jak je tracą. Ale są zjawiska inne — spo-radyczne i ciągłe — zawsze pochłania-jące uwagę przeciętnego Anglika; wzmiankowane na afiszach, opisywa-ne w prasie. Gdybyśmy pokazali czte-re z rzędu przypadkowo spotkanym Anglikom jakiś ważny artykuł w ga-zecie, rozpatrujący doniosły problem— nie możemy oczekiwać od każdego z nich jednakowej reakcji, jednakowego zainteresowania. Natomiast możemy być pewni, że biuletyn o mającym się odbyć spotkaniu między mistrzami świata w takim czy innym sporcie, wywoła u każdego z czterech dżentelme-nów objawy takie same: głębokiej emocji (emocji oczywiście takiej, na jaką mu pozwoli jego chłodny tempera-ment).

Anglicy są urodzonymi sportsmenami. Od chłopców w wieku szkolnym — do starszych panów na poważnych stanowiskach (ta rozciągłość wieku mówi sama za siebie) — wszyscy traktują sport nie jako rozrywkę czy miłe spędzenie czasu, ale jako konieczność życiową i część nieodzowną ogólnej edukacji, więcej: jako tradycję narodową i podstawę do urabiania specjalnych cech charakteru. To ostat-nie zresztą nie bez uzasadnienia: nie podobna nie przyznać, że sport (a zwłaszcza niektóre gałęzie) wpływa na rozwój pewnych dodatków właści-wości. Nie tylko bowiem szkoli rękę

czy oko, doprowadzając do wspaniałej „formy” fizycznej — ale, co ważniej-sze, uczy kontroli nad sobą i samo-opanowania.

Dlatego warto wspomnieć, że wszy-scy wybitni ludzie w świecie angiel-skim odznaczali się — przynajmniej w latach młodości — tymiż samymi ce-chami w takim czy innym sporcie, jak w swojej służbie dla państwa. Kandy-daci na posłów nie próbują absolutnie zaprzeczać swej ustalonej opinii — dawnych reprezentantów drużyny Oxfordu czy Cambridge; albo zwycięzców jakiegoś meczu, rozstrzygają-cego na korzyść Anglii; mistrzów golfa czy znakomitych myśliwych lub rybołowców (te ostatnie sporty są rzy-dko popularne). Królowie angielscy hodowali i selekcjonowali najprez-niejsze konie wyścigowe (do wyścigów w Ascott). Książę Wali i nierazkół uchodził za jednego z najlepszych strzelców, jak to miało miejsce z Ed-wardem, obecnym ks. Windsoru. Prze-wodniczący Izby Gmin zdobywał kłedy indziej, uznanie i opinię najlepiej prowadzącego nagonkę z psami, na po-lowaniu.

Ażeby przyrzeć się jakiejś wspania-łej imprezie sportowej. Anglik gołw jest przejechać w poprzek — pocią-giem czy samochodem (zresztą to tak-że sport) całą swą wyspę z jednego końca na drugi. Nawet w dniach cięż-kich ekonomicznie dla Anglika, zmu-szających do zmniejszenia wydatków— nie zbraknie nikomu pensów czy szylin-gów na bilet wstępu na mecz sporto-wo. Toteż nie mogły zdziczyć nikogo flumy, jakie zgromadziła ostatnia Olimpiada. Co prawda — nie zawsze zamiłowanie do sportu i umiejętność organizowania imprez idzie w parze z sukcesami, osiągniętymi na tym polu, jak się to okazało również na ostat-niej Olimpiadzie (rdzie inne narody wyprzedziły Anglię).

Natalia Turowiecka.

Pantera w samolocie...

PARYŻ (PAP). Nader osobliwa hi-storia wydarzyła się w samolocie, lecącym z Sajgonu do Paryża. Samo-lot przewoził klatkę z panterą, przeznaczoną dla ogrodu zoologicz-nego w Boulogne. W czasie podróży zwierzę wy dostało się z klatki i zde-molował w całości wnętrze samolotu, przedostało się do kabiny bagażowej. Kiedy samolot wylądował na lot-nisku paryskim, pantera znajdowała się w tej kabine i dopiero po 4 go-dzinach, pełnych niesłychanego napięcia nerwowego i wysiłków tre-nera, udało się zwierzę zwiabić z po-wrotem do klatki.

NAUKA i technika

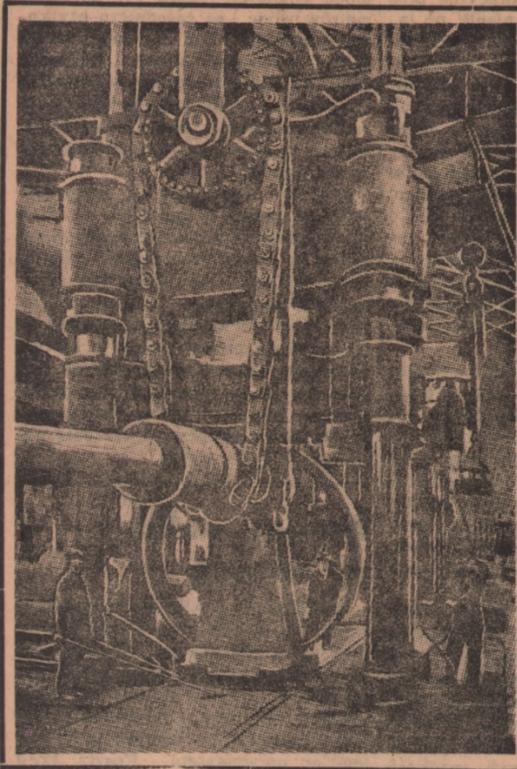
POD BIEGUNEM I NA RÓWNIKU

Zwykła kąpiel fotograficzna za-marza przy temperaturze minus 2 stopnie Celsjusza zaś powyżej + 25 st. C. emulsja na kliszy pęcznieje i rozplywa się. Obecnie jednak technika fotograficzna posunęła się już tak daleko, iż zarówno przy temperaturze minus 20 st. jak i upaźach tropikalnych można wywołać, utrwać i euszyć klisze. Oczywiście każdej temperaturze odpowiada właści-wy skład chemiczny „kąpieli” — jak i rodzaj emulsji.

WITAMINA T.

Odkryta w ostatnich latach przez prof. Goetscha witamina T znajduje szerokie zastosowanie w medycynie. Skraca ona okres rekonwalescencji i zablizniania się ran, przyspiesza przemianę nate-rii i ułatwia asymlilację białka przez organizm. Witamina T przy-czynia się do powiększenia wzro-stu i wagi chorego nieraz o 20%. Dzieci kobiet, które w okresie brzemienności pobierają witali-nę T, są silniejsze, odporniejsze i szybciej rosną.

W „Tygodniu Obrony Przeciwpowarowej Państwa” bądźmy ofiarni na cele strażactwa

Przemysł belgijski

Potężny młot mechaniczny w jednej z belgijskich fabryk ciężkich maszyn.

Zbieg uprawnień do rent

Zdarza się niekiedy, że poszkodowany wskutek kilku wypadków w zatrudnieniu posiada uprawnienia do pobierania kilku rent wypadkowych równocześnie. Wówczas suma wypłacanych rent wypadkowych nie może przekraczać wysokości pełnej renty.

W wypadku zbiegu uprawnień do różnych rent np. z ubezpieczenia emerytalnego i wypadkowego, wypłaca się jedną, najwyższą rentę w całości, a pozostałe obniża się do połowy.

Sierota, której przysługuje renta po ojcu i po matce, otrzymuje zawsze

połtorakrotny wymiar zasadniczej renty sieroczej, a na jedno i to samo dziecko ojciec i matka równocześnie mogą otrzymywać dodatek, jeśli oboje są rencistami.

Prawo do zaopatrzenia ocenia się m. in. pod kątem widzenia braku niezbędnych środków utrzymania u rencisty. Pobieranie z innego źródła renty lub zaopatrzenia, wynoszącego mniej niż stanowi renta inwalidzka lub starcza, nie jest uważane za posiadanie niezbędnych środków utrzymania i nie stanowi przeszkody do uzyskania ewentualnie innych jeszcze świadczeń.

Sztuczna skóra Nowy polski wynalazek

Nowym sukcesem nieładła poszczycić się mogą nasi inżynierowie, technicy i robotnicy, bo po długich poszukiwaniach i próbach udało się im wyprodukować w sposób fabryczny większą partię nowego surowca przemysłowego, t. zw. sztuczną skórę. Pod względem wyglądu zewnętrznego naśladuje ona w zupełności skórę naturalną, nie ustępując jej jakością, a nawet w niektórych właściwościach przewyższając ją. Zaletą nowego surowca jest, że może być produkowany w różnych kolorach, poza tym — zależnie od przeznaczenia — w gatunku gładkim lub rypsy. Sztuczna skóra wytwarza się w ten sposób, że na podłożu tkaniny bawełnianej lub lnianej (nowe zastosowanie dla naszego lnu!) utwierdzona jest masa, zwana igielitem, której skład chemiczny i metoda preparowania trzymane są w tajemnicy. Wyprodukowano dotychczas cztery odmiany sztucznej skóry, każdą o innej grubości. Najgrubszym gatunkiem, mającym zastosowanie na zelówki do obuwia, jest „Derma”, trzy pozostałe „Durex”, „Kaliko” i „Granitol” służyć będą do wyrobu galanterii skórzanej, pudełek, kasetek, torb, kufków i waliz podręcznych, na oprawy ozdobne książek itp.

Produkcję sztucznej skóry na skalę fabryczną objął państwowy przemysł włókienniczy, który uruchamia w tym celu specjalne oddziały w trzech fabrykach, a mianowicie w Państw. Zakładach Przem. Bawełn. w Łodzi nr 3 i w Bielawie na Dolnym Śląsku oraz w Państw. Zakładach Przem. Lniarskiego w Wałbrzychu. Publiczność na szta śledzić będzie z wielkim zainteresowaniem rozwój tej nowej gałęzi polskiej wytwórczości i oczekiwać z niecierpliwością ukazania się pierwszych produktów na rynku. Jak się

dowiadujemy, wiadomość o nowym polskim wynalazku przedostała się już za granicę i wywołała również tam w kołach fachowców zrozumiałe zaciekawienie. **Widzewski.**

Lubuski przemysł prywatny

(Dokończenie).

Poważną część lubuskiego przemysłu spożywczego stanowi wytwórczość cukrów, czekolad, wafli, surógatów kawowych, octu, kazeiny, konserw jarzynowych itp. Zakłady tego typu rejestrowane są w Zrzesz. Prywatnego Przemysłu Spożywczego i obejmują 19 jednostek wytwórczych. Wytwarzanie olejów roślinnych jest w okręgu lubuskim dość rozwinięte; przedsiębiorstwa olejarskie jednakże obejmują przeważnie zakłady o niskiej zdolności produkcyjnej i są zastawione z nielicznymi wyjątkami na zaopatrywanie szczupłego stosunkowo rynku lokalnego.

Prywatny przemysł chemiczny produkuje przeważnie artykuły codziennego użytku, jak pasty do podłóg i obuwia, mydło do prania i toaletowe, proszki do prania oraz preparaty farmaceutyczne (lekarstwa) i artykuły kosmetyczne. Podkreślić należy, iż chłonność rynku na wytwory tegoż przemysłu rokuje mu pomyślną przyszłość.

Prywatny przemysł drzewny posiada możliwości rozwoju w zakresie fabrykacji dykt, fornierów, płyt spłisnionych. Znaczny obszar lasów bukowych stwarza również podstawę

SZKOŁY

Przysposobienia Przemysłowego

Jednym z podstawowych dążeń Polski Ludowej jest udostępnienie oświaty młodzieży wiejskiej i robotniczej i umożliwienie jej wejścia w życie z przygotowaniem do pracy produktywniej, korzystniejszej dla całości kształtującej spraw, życia narodu.

Przygotowanie do zawodu to problem wielkiej wagi, nie tylko ze względu na potrzeby rozbudowującej się gospodarki naszego kraju, zwłaszcza przemysłu, lecz również ze względu na problem przeludnienia

wsł, nie będącej w stanie zapewnić możliwych warunków bytowania bezrolnym i małorolnym chłopom.

Przejście młodzieży wiejskiej ze wsi do pracy w innych działach gospodarki jest momentem niezwyklej wagi, jest procesem społecznym mającym doprowadzić wraz z innymi czynnikami do równowagi w układzie społecznym i gospodarczym odrodzonego państwa polskiego.

Wielką rolę w tym procesie spełniają Szkoły Przysposobienia Przemysłu

słowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Celem SPP jest właśnie umożliwienie i ułatwienie przejścia niezamożnej młodzieży wiejskiej do miasta przez przygotowanie jej do pracy w przemyśle, w warunkach uwzględniających potrzeby umysłowe i fizyczne rozwoju jednostki, a przede wszystkim położenie materialne kandydatów, którym trzeba zapewnić bezpłatnie całkowitą opiekę.

Młodzież kształcąca się w Szkołach Przysposobienia Przemysłowego korzysta z bezpłatnej nauki, internatu, opieki lekarskiej i pomocy naukowych, otrzymując ponadto ubranie, bieliznę osobistą i obuwie.

Szkoły Przysposobienia Przemysłowego szkół młodzieży do pracy w przemyśle górniczym, włókienniczym. W przemyśle włókienniczym szkolone są wyłącznie dziewczęta, w górniczym zaś chłopcy.

Nauka w Szkołach Przysposobienia Przemysłowego trwa 12 miesięcy. Obok wiedzy ogólnokształcącej dla uzupełnienia nauki w zakresie 7 klas szkół podstawowej uczniowie zdobywają wiadomości z przedmiotów zawodowych, potrzebnych do wykonywania zawodu, odbywają praktykę w zakładach pracy, rozwijają sprawność fizyczną na ćwiczeniach PW i WF, wreszcie dzięki idealowej wychowawczemu szkoły i lekcjom z nauki o Polsce współczesnej stają się świadomymi obywatelami.

Po ukończeniu szkoły absolwenci zostają zatrudnieni w przemyśle w charakterze robotników przyuczonych. Uczniowie, którzy wykazują się zdolnościami, pilnością, dobrymi wynikami w nauce oraz dobrym zachowaniem, zostaną skierowani po ukończeniu nauki do dalszego kształcenia w szkołach zawodowych wyższego stopnia.

Absolwenci Szkół Przysposobienia Przemysłowego, zarówno rozpoczynający po ukończeniu szkoły pracę w przemyśle, jak i ci którzy zostaną skierowani do dalszego szkolenia otrzymują wyposażenie w postaci 2 kompletów ubrań: codziennego i wyjściowego, oraz bieliznę osobistą, obuwie itp.

Kandydatów do Szkół Przysposobienia Przemysłowego muszą odpowiadać następującym warunkom: a) obywatelstwo polskie, b) wiek — dla dziewcząt 16—20 lat, dla chłopców 17—19 lat, c) umiejętność czytania i pisania, którą przyjmuje się jako dolną granicę wykształcenia. Górną granicę stanowi 7 klas szkoły podstawowej, d) dobry stan zdrowia potwierdzony orzeczeniem lekarza.

Młodzież, która odpowiada tym warunkom i pragnie wstąpić do Szkół Przysposobienia Przemysłowego winna zgłaszać się do Powiatowych Komend Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”, które rejestrują i kwalifikują kandydatów. Przejazdy kandydatów do Szkół Przysposobienia Przemysłowego odbywać się będą grupowo na koszt Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Wobec przejścia przez komendę „Służby Polsce” spraw rejestracji i kierowania kandydatów do Szkół Przysposobienia nie należy zgłaszać kierować bezpośrednio do Departamentu Kadry.

Młodzież przyjmowana jest wyłącznie za zgodą rodziców lub opiekunów, którzy są odpowiedzialni za postępowanie młodocianych i podpisują zobowiązanie zawierające oświadczenie, iż uczeń SPP zobowiązuje się wypełniać zarządzenia dyrektora Szkoły oraz stosować się do regulaminu, jak również po ukończeniu szkoły pracować przez dwa lata w zakładzie pracy wyznaczonym przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu. Rodzice zobowiązują się również zwrócić koszt utrzymania ucznia przez czas pobytu w SPP w wypadku gdyby opuścił on szkołę przed ukończeniem nauki.

Ruchoma Wystawa Gospodarcza rozpoczyna swój objazd po kraju

Wzorem lat przedwojennych, oddano do użytku publicznego po dłuższym okresie przygotowawczym Ruchomą Wystawę Gospodarczą, której pierwszy postój miał miejsce na Wystawie Przemysłowo-Rolniczej w Częstochowie. Po zamknięciu imprezy częstochowskiej, Ruchoma Wystawa Gospodarcza ruszy w drogę i odwiedzi w pierwszym obieździe kilkadziesiąt powiatów. Celem tej wystawy jest zapoznanie ludności prowincjonalnej, w pierwszej linii wiejskiej, z bieżącymi zagadnieniami naszej gospodarki narodowej. Zespół instytucji, biorących udział w Ruchomej Wystawie i zbiory eksponatów nie są zamknięte, lecz będą stale powiększane i uzupełniane przez przystępowanie nowych wystawców. Zwalazcza w najbliższym czasie zakres wystawy będzie znacznie rozszerzony, gdyż minister Przemysłu i Handlu wydał zarządzenie, polecające szeregowi podległych mu instytucji wzięcie udziału w wystawie. W ten sposób wystawa wzbogaci się o ekspozycje nast. poważnych wystawców, jak Centralne Zarządy Przemysłu Węglowego, Włókienniczego, Chemicznego, Mineralnego, Naftowego, Hutniczego, Metalowego, Elektrotechnicznego, Skórzanego, Cukrowniczego, Drzewnego, Papierniczego, Spożywczego, Fermentacyjnego, Konserwowego oraz Centrale Produktów Naftowych, Odpadków Użytkowych, Przemysłu Artystycznego, Rybne i Polskie Zakłady Żywnościowe.

Wobec takiego stanu rzeczy, nie dziwnego, że sama zapowiedź przybycia R. W. G. do miasta powiatowego wzbudza wśród ludności wielkie zainteresowanie, a otwarcie wystawy stanie się prawdziwym wydarzeniem dnia.

dziwnego, że sama zapowiedź przybycia R. W. G. do miasta powiatowego wzbudza wśród ludności wielkie zainteresowanie, a otwarcie wystawy stanie się prawdziwym wydarzeniem dnia.

Specjalny numer „Życia Gospodarczego”

Z okazji Wystawy Ziemi Odzyskanych dwutygodnik „Życie Gospodarcze” wydał starannie opracowany numer specjalny, poświęcony w całości tematyce ZO. Materiał zawarty na ponad 150 stronach druku oświeta wyczerpująco splot zagadnień związanych zarówno z wynikami naszej trzechletniej pracy włozonej w odbudowę gospodarki Ziemi Odzyskanych jak i z perspektywami dalszego ich rozwoju ekonomicznego.

14 numer „Życia Gospodarczego” winien znaleźć się bezwzględnie nie tylko w każdym przedsiębiorstwie, urzędzie, instytucji, ale również w każdej księgarni, redakcji, zakładzie szkolnym, zwłaszcza w szkołach zawodowych, u każdego przedsiębiorcy prywatnego kupca oraz rzemieślnika.

Adres Redakcji i Administracji Spółdzielni Wydawniczej „Życie Gospodarcze” — Katowice, ul. 3-go Maja 23

Najistotniejszym czynnikiem budowy nowego bytu Ojczyzny — **jest praca!**

Pozostałe działy przemysłu odgrywają w sektorze prywatnym mniejszą rolę. Przemysł mineralny obejmuje jedną dużą i kilka małych wytwórni, branża włókiennicza i konfekcyjna, papiernicza, skórzana, elektrotechniczna i in. — w sektorze prywatnym prawie nie istnieją.

W sumie — sektor prywatny Ziemi Lubuskiej dysponuje ok. 300 zakładami przemysłowymi, z których największy odsetek stanowią przedsiębiorstwa młynarskie. Przemysł ten zatrudnia ok. 1.500 osób.

Okręg lubuski posiada jeszcze wiele zakładów przemysłowych dotychczas nieczynnych. Uruchomienie ich jest sprawą o wielkim znaczeniu i zdecydowanie o właściwym obliczu gospodarczym okręgu. Obiekty te należą przeważnie do przemysłu spożywczego, mineralnego i budowlanego, drzewnego i metalowego. Ogółem na Ziemi Lubuskiej istnieje jeszcze około 200 nieczynnych zakładów przemysłowych różnej wielkości i o różnej zdolności zatrudnienia, mniej lub więcej uszkodzonych, posiadających w części zdekompletowane względnie uszkodzone maszyny i urządzenia. Znaczna ilość tychże zakładów nie posiada wogóle maszyn.

Smiała inicjatywa poparta zasobem środków pieniężnych ma więc tu jeszcze duże możliwości w zakresie rozwoju i rozbudowy gospodarki przemysłowej (aa)

dla produkcji mebli giętych, które w okręgu lubuskim nie są na razie wytwarzane. Ponadto naturalne warunki surowcowe sprzyjają produkcji płyt parkietowych, klepek, kopyt i szpilek szewskich, zabawek, galanterii drzewnej itp. Artykuły te są wyrabiane przez nieliczne tylko zakłady i nie wyczerpują szerokich możliwości produkcyjnych Ziemi Lubuskiej w tym zakresie.

W przemyśle metalowym sektor prywatny zajmuje nikiel miejsce. Istniejące w tym dziale wytwórnie są bardzo małe i nie odgrywają znaczniejszej roli w produkcji metalowej okręgu. Należą tu wytwórnie drobnych odlewów użytkowych i różnych artykułów o charakterze drobnicowym. Jedynie 3 prywatne zakłady przemysłowe wybierają się na czoło całego przemysłu tegoż sektora w okręgu. Są to: znana fabryka maszyn rolniczych „Famor” w Gorzowie, wytwórnia narzędzi stolarskich „Świder” w Drezdenku oraz zakłady mechaniczne GWM w Gorzowie-Wieprzycach. Produkcja powyższych trzech fabryk obejmuje siekarki, wialnie, dołowniki, sortowniki, świdry i dłuta stolarskie, oraz części do wagonów kolejowych.

Kalendarzyk

Piątek, 27 sierpnia 1948 r.
Katolicki: Józefa Kal. Małgorzaty.
Słowiański: Przedziśtawa.

Wybrzeże

**ODDZIAŁY
REDAKCJI I ADMINISTRACJI
GDYNIA:**

ul. Abrahama 49, tel. 40-82

SZCZECIN:
ul. Zygmunta Felczaka 16,
tel. 34-84

**REPERTUAR TEATROW
GDYNIA:**

Teatr Miejski: Keletniczka Czar-
dasza.

SOPOT:

Teatr Kameralny: nieczynny

WRZESZCZ:

Teatr Wielki: Adwokat i ródz

SZCZECIN:

Teatr Polski — Scena Duża:

Jedynolity front humoru.

Scena Mała — nieczynna

Teatr Mały — nieczynny.

**REPERTUAR KIN
GDYNIA:**

Warszawa: Symfonia pastoral-

na. Goplana: Symfonia pastoralna

Atlantyk: Chłopiec z przedmie-

ścia. Fala: Oflag XXVH, Promień:

Postrach mórz.

SOPOT:

Bałtyk: Awantura w zaświatach

Polonia: W imię życia. Aktual-

ność: Progr. aktualności nr 18.

GDANSK:

Światowid: Dziewczęta z be-

letu.

WRZESZCZ:

Bajka: Guwernantka. Capitol:

Guwernantka.

OLIWA:

Polonia: Wyspa bezimienna.

SZCZECIN:

Apollo: Bohaterki Pacyfiku. Bał-

tyk: Nauczycielka wiejska. Ce-

liseum: Zielona dolina. Odra:

On czy ona, Polonia: Zwycięscy

stepów.

DZIURY APTEK:

SZCZECIN:

Król. Jadwigi, Al. W. Polskie-

go 23; Młokiewicza, ul. Mickie-

wicza 101.

CYRK Nr 2 w SZCZECINIE

przedstawienia rozpoczynają się

w dni powszednie o godz. 19,15

w soboty o g. 15,30 i 19,15 nato-

miast w niedzielę o godz. 12,00

15,30, 19,30.

Miejska Rada Narodowa w Gdyni uchwaliła budżet administracyjny

GDYNIA (p) MRN w Gdyni uchwa-
liła opracowany przez Komisję Finan-
sową budżet administracyjny na rok
1949, opiewający na sumę 422.384 tys.
zł wydatków zwyczajnych, 212.600
tys. zł wydatków nadzwyczajnych ob-
jętych planem inwestycyjnym. Po-
czątkowo preliminowano nieco wyż-
sze kwoty, lecz trzeba było dokonać
skreśleń. Wydatki personalne nowo-
go budżetu stanowią 21%. Na oświatę
preliminowano 61.900 tys. zł, czyli o
100% wyższą kwotę, niż w roku ub.
Poza tym na wniosek radnego Zbo-
rowskiego przyjęto poprawkę pod-
wyższającą tę sumę jeszcze o 2 mil.
zł z przeznaczeniem na dożywianie
dzieci na Chylonii i Wzgórzu Focha.
Wydatki z dziedziny kultury wynoszą
5.187 tys. zł, na zdrowie ponad 69 mil.
zł, co stanowi nieznaczny tylko
wzrost w porównaniu z rokiem ub.
Suma na opiekę społeczną jest dość
wysoka — ponad 48 mil. zł, stanowią-
ca 12% budżetu. Z sumy tej będą fi-
nansowane domy dziecka, żłobki, do-
my staroów w Kolibkach i na Grabów-
ku. Kwota na utrzymanie plantacji

miejskich wyraża się cyfrą 26 mil. zł.
Oświetlenie ulic będzie stanowiło 3,5
mil. zł, dozór budowlany i utrzymanie
bezpieczeństwa wynosi około 2%
obrotu.

Po stronie dochodów przewiduje się
wpływ z majątków miejskich — 11
mil. zł, przedsiębiorstw komunalnych
— 19 mil. zł, dotacji ze Skarbu Pań-
stwa — 27 mil. i 220 mil. z samorzą-
dowego funduszu wyrównawczego, 25
mil. podatku konsumcyjnego oraz

szereg innych, drobnych pozycji. Bud-
żet m. Gdyni będzie w połowie defi-
cytowy, niedobór wynosi bowiem
220 mil. zł. Gospodarowanie w ra-
mach tego budżetu jest tym trudniej-
sze, że kredyty samorządowego fun-
duszu wyrównawczego nie zawsze
przychodzą na czas. Np. w tym roku
po upływie 8 miesięcy miasto otrzy-
mało zaledwie 60 mil. zł, a ogólnie
przyznana Gdyni suma wyraża się cy-
frą 200 mil. zł.

Projekt przejęcia szpitala gdyńskiego przez miasto

GDYNIA (p) Jak się dowiadujemy,
Zarząd Miejski w Gdyni wystąpił w
tych dniach z wnioskiem do władz
centralnych o przejęcie na własność
budynku szpitala miejskiego przy Pla-
cu Kaszubskim, stanowiącego dotąd
własność Stowarzysz. Sióstr św. Win-
centego a Paulo. Zarząd Miejski po-
piera swój wniosek dekretem z dnia
7 kwietnia br., który postanawia, że
nieruchomości będące w użytkowaniu
samorządu mogą przejść na jego włas-
ność. W wypadku przejęcia budynku
szpitalnego na własność zarządu, ois-
try otrzymają 60 mil. zł tytułem od-
szkodowania. Zarząd Miejski użytku-
je ten budynek od chwili wyzwolenia,
wyremontowany kosztem 12 mil. zł i
po dostarczeniu 70% wyposażenia,

kóre było przez Niemców zniszczone.
Potrzeby Gdyni na odcinku szpital-
nictwa są bardzo duże. Dwa szpitale
— jeden przy Pl. Kaszubskim na 400
łóżek i epidemiczny na 120 łóżek,
otwarty na wiosnę br., nie zaspakają
wszystkich potrzeb mieszkańców. We-
dług ogólnych danych miasto liczące
100.000 mieszkańców winno mieć
szpital na 1.000 łóżek. Stąd też dy-
rekcja szpitala zwróciła uwagę na ko-
nieczność odbudowania jednego skrzy-
dła w szpitalu miejskim, co, chociaż
w małym stopniu, rozwiązałoby do-
tychczasowe trudności z pomieszcze-
niem wszystkich chorych. Niestety,
brak funduszu przekreślił te projek-
ty.

Młodzież czeska nad Bałtykiem

Ocieniony drzewami — na uboczu
— z dala od gwaru ulicznego wznosi
się w Oliwie ładny piętrowy budynek,
w którym zatrzymali się czescy chłop-
cy, przybyli nad polski Bałtyk po
zdrowie i odpoczynek. Przy budynku
sterczą dwa maszty, na które codzien-
nie rano wznoszą się flagi polska i
czeska. Jest to t. zw. Dom turnusowy
na Polankach, gdzieś koło numeru 120
trudny do odszukania, skryty w ziele-
ni, której nie brak w całej Oliwie.
Z pewnością nie dowiedzielibyśmy się
o obecności tej grupy młodych Cze-
chów, gdyby nie ich żywotność i in-
icjatywa. Chłopcy w liczbie 40-tu zo-
rganizowali ognisko i zaprosili na tę
uroczystość swoich czechosłowackich
kolegów i koleżanki, przebywające w
Sopocie, grupę nauczycieli polskich,
kończących tu kurs ideowy, dzieci z
sierociniec nr 3, 4 i 5, oraz falangę
licznych gości na czele z prez. Tre-
diakowskim. Chłopcy czescy znają się
już dłużej z prez. Trediakowskim, po-
magającym im stale usuwać kłopoty

obozowe. Prezydent jest uczynnym
przyjacielem, rozumiejącym ich po-
trzeby. Zatem inni spotkali się z nimi
po raz pierwszy. Wszyscy odnieśli jak
najlepsze wrażenie. Doskonały humor
czeski w skeczach i obrazach nietrud-
no było zrozumieć Polakom. Dziewczę-
ta czeskie z Sopotu odśpiewały bar-
dzo ładnie kilka piosenek w czeskim
i polskim języku, a przemówienia
nacechowane serdecznością obydwu
stron spotęgowały jeszcze miłą atmos-
ferę.

Chłopcy czescy spędzają dni na u-
prawianiu sportu, kąpeli, pogadank-
kach ideowych i długich wyciecz-
kach, na których zapoznają się z piek-
nem ziemi polskiej i urokiem Bałtyku.
Odżywiani są doskonale. Niektórym
z nich przybyło po dwa kilo mimo
forsownych kąpeli. Nad tym, aby
byli zadowoleni czuwają: kierownik
domu turnusowego p. Z. Matuszewski
i sekr. Karpńska, dbając o to, aby
wszystko było na czas i nie budziło
krytyki młodych pensjonariuszy. Dzie-
ci rekrutują się z różnych środowisk,
ale wszystkie pochodzą z Pragi. W
najbliższych dniach udają się na wy-
cieczkę celem zwiedzenia naszych por-
tów.

Powitanie bokserów

WRZESZCZ (p) Dnia 27 bm. odbę-
dzie się we Wrzeszczu uroczyste
powitanie bokserów - olimpijczyków
Antkiewicza i Chychły, połączone z
otwarcie sezonu pięściarskiego. Uro-
czystość odbędzie się o godz. 18.30
na otwartym powietrzu w Ośrodku
Harcerskim przy ul. Wajdeloty (na
wprost dworca). W imprezie tej weź-
mą udział najlepsi bokserzy Wy-
brzeża. Bilety nabywać można w
przedsprzedaży w imię Maraton, ul.
Grunwaldzka 114.

Atrakcyjna impreza sportowa

SZCZECIN (w) Dnia 29 bm. odbę-
dzie się na stadionie pocztowym a-
trakcyjna impreza. Zw. Zaw. Muzy-
ków wraz ze Zw. Zaw. Prac. Polskie
go Radia urządzają koncert dla spor-
towców. Na specjalnie przygotowanej
estradzie wystąpią: duża orkiestra
jazzowa, zespół akordeonistów i u-
stnych harmonijek, znany chór Ha-
driana, soliści Z. Tokarzewska, E.
Newada, siostry DO-RE-MI i wielu
innych. W tym czasie wystąpią rów-
nież na boisku pocztowców dwie je-
denastki: reprezentacja piłkarska mu-
zyków zmierzy się z najlepszym ze-
spółem piłki nożnej Polskiego Radia.
Mecz ten będzie rozgrywką o wej-
ście do Ligii Szczecińskiego Humoru.
W razie niepogody mecz odbędzie
się w hali sportowej przy ul. Naru-
towicza. Początek o godz. 16.

Usprawnienie prac

GDYNIA (p) Pracownik stoczni
gdynskiej Kubala opracował nowy
sposób mierzenia sprężystości od-
kształcenia butli tlenowych bez ich
wymontowywania. Ten nowy sposób
dokonywania odkształcenia za pomo-
cą specjalnego przyrządu pozwala
na oszczędzenie połowy potrzebnego
dotąd na tę czynność czasu. Stara
metoda wymagała godziny na zbada-
nie jednej butli, aparatem Kubali ba-
danie trwa pół godziny.

ZE SZCZECINA:

= Woj. Zarz. Ligii Kobiet organizu-
je od 1 września br. 3-mies. kurs kro-
ju i modelowania. Wykłady w ponie-
działki środy i piątki godz. 18-20.
Zapisy przyjmuje Wydz. Szkoleniowy
LK. Al. Jedności Narodowej 31, II ptr

= YMCA szczecińska, ul. Cieszy-
mira 26 od 1 września br. urządzi
kurs buchalterii, stenografii, języków
obcych.

= Placówka Miedz. Nadzw. Fundu-
szu Dziecięcego udziela pomocy ubo-
gim matkom i dzieciom do lat 3, o-
raz przyszłym matkom.

Z Polczyna Zdroju

— (HK) Egzamin wstępne w
Państw. Gimn. i Liceum w Polczynie-
Zdroju odbędą się 1. 9. br. godz. 8.
— Dnia 5. 9. br. odbędą się w Pol-
czynie i okolicy tradycyjne dożynki
pod hasłem „Dorobki życia gospodar-
czego”.
— Z Inicjatywy p. prof. Marcinięgo
gimnazjalna drużyna harcerska zają-
ła się opuszczonymi grobami bohate-
rów przy ul. Marsz. Żymierskiego i
będzie się nadal nim opiekować.
— Zakończono koloniję letnią dla
dzieci w Polczynie. Z czasów sko-
rzytało około 300 dzieci.
— Towarzyski mecz piłki nożnej
pomiędzy silną drużyną KS Orzeł z
Wałcza a PKS Zdrój z Polczyna za-
kończył się wynikiem 3:2 dla gospodar-
czy.

W eści z Kościerzyn

— (ski) PRN upoważniła Wydz.
Pow. do zaciągnięcia krótkotermino-
wej pożyczki na II półrocze br. w
Pol. B. Kom. w Gdyni, celem zreali-
zowania zadań, przewidzianych w
budżecie. Uchwalono również plan in-
westycyjny, zamykający się na rok
1949 sumą 22.080.000 zł.
— Kino Bałtyk — w poniedziałki,
czwartki, niedziele i święta dwa se-
anse o godz. 18 i 20, w pozostałe dni
jeden seans.
— „SP” wykonuje prace melioracyj-
ne na łąkach, przyległych do staro-
stwa przy ul. Dworcowej, celem osu-
szenia tych łąk.
— Emerytom państw. liczą, ponad
60 lat przyznano karty zaopatrzenia.
Za interesowani mogą się zgłosić po
karty te do Referatu Apropozycji
Z. M.

Ustalenie cen zboża

OLSZTYN (ki) W związku z tego-
roczną akcją skupu zboża ustalone
zostały nast. ceny na zboże: żyto —
2050 zł, pszenica — 3.300 zł, jęczmień
— 1.950 zł, owies — 1900 zł, mieszan-
ka zbożowa — 1900 zł za 100 kg.
Koncesjonowani kupcy i młyny
handlowe mają prawo nabywać od
rolników zboże tylko na określonym
terenach w celu dalszej odsprzedaży
wzgl. dostarczenia zakupionego zboża
do Polskich Zakładów Zbożowych.
Młyny gospodarcze pozostające w
rękach prywatnych nie mają prawa
skupu zboża w celach handlowych, a
są uprawnione tylko do przemału
zboża klientom za ustaloną zapłatą.

Przed jesienną kampanią

SZCZECIN (w) Na Pomorzu Zach.
rozpoczęły się przygotowania do je-
siennych zasiewów. Zw. Sam. Chł.
przystąpił do rozdzielania pomiędzy plan-
tatorów 2.600 ton zbóż kwalifikowa-
nych z tym, iż w przyszłym roku
plan z tych zbóż przeznaczony zos-
tanie dla drobnych rolników. Nieza-
leżnie od zbóż kwalifikowanych Zw.
Sam. Chł. otrzymał od Min. Rol-
nictwa i Ref. Rol. 51 mil. zł. kre-
dytów, z czego 43.200 tys. zł prze-
znaczono na akcję traktorową.

Z SALI SĄDOWEJ

OLSZTYN (ki) Sąd Okręgowy w
Olsztynie na sesji wyjazdowej w
Ostródzie skazał agentów skupu zbo-
ża PCH B. Pawłowskiego na 10 lat
więzienia i utratę praw publ. i oby-
praw honorowych na okres 5 lat, zaś
J. Pawłowską na 3 lata więzienia i
pozbawienie praw publ. i oby-
praw honorowych na 2 lata. Nieuczestni
małżonkowie przywłaszczyli sobie
przeszło 3 mil. zł.
Admin. zespołów maj. PNZ w Praj-
łowiu Wł. Krasucki wyłudził od rol-
ników 430.000 zł i zasądzony został

na 3 lata więzienia.
Współpracownicy Gmin. Spółdz.
Sam. Chł. w Wiśniewie: M. Lipińska
i J. Orłowski dokonali poważnych
nadużyć i skazani zostali: M. Lipiń-
ska na rok więzienia i utratę praw
na 3 lata, zaś Orłowski na 8 mies.
więz. i utratę praw na 3 lata.
Wreszcie S. O. w Mławie skazał
b. kier. L. Koblańskiego, prac. Pań-
stwowych Zakł. Ceramicznych w Ni-
dźicy za defraudację 72.000 zł na 3
lata więz., 5000 zł gr. wny i pozbawie-
nie praw na 2 lata.

Msza św. za pomordowanych

PIAŚNICA WIELKA (p) W lesie
zostanie odprawiona msza św. 29 bm.
o godz. 11 za 12.000 pomordowanych
przez oprawców hitlerowskich. Mszę
odprawi proboszcz W. Lebens z Me-
chowej. Po sumie zostanie wygłoszo-
ne kazanie.

Spotkanie piłkarskie

KOSZALIN (L) Niedz. spotkanie
piłkarskie pomiędzy KS Błękitni
ze Starogardu i tut. Bałtykiem
przyniosło zdecydowane zwycię-
stwo gospodarzom. Do przerwy gra
na ogół równa, Bałtyk jednak mi-
mo gry pod wiatr zdobywa bram-
kę. Po przerwie inicjatywa wyraź-
nie należy do gospodarzy, którzy
zdobywają jeszcze dwie bramki,
ustalając wynik 0:3. Sędziował p.
Wimmer z Koszalina.

Rozgrywki tenisowe

KOSZALIN (L). W ub. sobotę
i niedzielę na tut. kortach roze-
grano mecz tenisowy pomiędzy
Szczecińskim Klubem Tenisowym
a KS ZZK Bałtyk. Wyniki poszcze-
gólnych konkurencji były następu-
jące: Madurowicz (SKT) — Matz
(Bałtyk) 2:6, 1:6. Tomaszewski

(SKT) — Wisławski (Bał) 6:1, 6:3.
Nowodworski (SKT) — Matz (Bał)
2:6, 2:6. Tomaszewski (SKT) —
Świniarski (Bał) 6:0, 6:4. Maduro-
wicz (SKT) — Brykański (Bał) 6:1,
6:1. Nowodworski (SKT) — Bry-
kański (Bał) 5:7, 6:4, 6:1. Boni
(SKT) — Świniarski (Bał) 4:6,
7:5, 4:6. Boni (SKT) — Wisławski
(Bał) 6:8, 4:6. Nowodworski, To-
maszewski (SKT) — Matz, Wi-
sławski (Bał) 4:6, 6:4, 3:6. Madu-
rowicz, Nowodworski (SKT) —
Świniarski, Brykański (Bał) 6:4,
6:3. Mecz przyniósł wynik remisowy
w stosunku ogólnym 5:5.

Samorządow ec- Kaszubia

KOŚCIERZYNA (ski). Rozgrywki
piłkarskie między Samorządowcem
(drużyna zbiorowa z Gdyni) a klub-
em Kaszubia skończyły się wyni-
kiem 3:2 (2:1) na korzyść pierw-
szego. Mecz juniorów był cieka-
wy i ładny.

Z notatnika reporterów

GDANSK (w) W warsztacie szew-
skim Czesława Kopecia na Siedli-
cach (Ojcowska 72) w nieustalonych
bliżej okolicznościach wybuchł po-
żar, który mieszkańców bloku wspólnym
wysiłkiem stłumili.

Z garażu przy ul. Karłowicza 10 we
Wrzeszczu skradziono w nocy moto-
cykl marki „Victoria”, będący włas-
nością p. Jana Szlachty.

Po Igrzyskach Zw. Zawodowych

WARSZAWA. I-sze Ogólnopolskie Igrzyska Sportowe Związków Zawodowych były pierwszą imprezą w Polsce, zakrojoną na tak olbrzymią skalę. 6 tys. zawodników z 16 związków zawodowych walczyło w 11 dyscyplinach sportu. Igrzyska były prawdziwą olimpiadą polskiego świata pracy.

Wszystkie niemal konkurencje stały na wysokim poziomie, a w wielu wypadkach osiągnięto lepsze wyniki niż na mistrzostwach Polski. Najistotniejszym jednak faktem był dobry poziom średni. Podstawą Igrzysk był bowiem masowy udział, rozwój sportu wszcz, a nie wynik jednego

czy dwóch rekordzistów. Zasada ta znalazła w Igrzyskach Związków Zawodowych dobitny wyraz. Przejęta w niektórych konkurencjach lekkoatletycznych (kula, 100 m, sztafeta 4x100 m, w konkurencjach kobiecych, trójskok, 1500 m, kula u mężczyzn) i w pływaniu, wskazuje, że sport polski jest na dobrej drodze.

Wśród uczestników przeważała młodzież, która przypuściła generalny atak na „starych asów”. U wielu młodych zawodników widoczny był brak szlif technicznego. Przy dobrym trenerze zawodnicy ci dojść mogą do doskonałych wyników. Polski Związek Lekkoatletyczny wywołał spór wśród obiecującej młodzieży kilkunastu zawodników i zawodniczek, powołując ich do obozu przygotowawczego w Olsztynie.

Młodzież dominowała we wszystkich gałęziach sportu. W boksie złote medale zdobyło kilku młodych zawodników, którzy imponowali ambicją i duchem walki. W pływaniu młodzi walczyli jak równy z równym z mistrzami. W piłce ręcznej odkryto kilka nieznanych dotąd talentów. Przez cały czas Igrzysk obserwatorami byli trenerzy i działacze sportowi. Wyrazili oni zgodny pogląd, że Igrzyska Związków Zawodowych były imprezą udaną, która przyniosła wielki pożytek odradzającemu się sportowi polskiemu.

Osobne słowo należy się zawodnikom, występującym w pokazie gimnastycznym. Masowy pokaz gimnastyczny był pierwszą tego rodzaju imprezą w Polsce. Widzeliśmy dotąd jedynie jeden wspaniały popis

gimnastyków radzieckich w Warszawie w lipcu br.

Pokaz, który zademonstrował związkowcy i olbrzymi entuzjazm, z jakim przyjęła go zgromadzona publiczność, każe sądzić, że w tej dziedzinie możemy zrobić wiele i że możemy liczyć na wielką popularność w tej dziedzinie.

Skład USA na mecz tenisowy z Australią

NOWY JORK. Drużyna tenisistów USA, która walczyć będzie w finale pucharu Davisa z Australią w Forest Hills, wystąpi w składzie: Parker-Pajkowski, Schroeder, Talbert i Mulley. W singlu grać będą Parker i Schroeder, w deblu Talbert z Mulley'em.

Turniej tenisowy w Sopocie zakończony

SOPOT. Na kortach Sopockiego Klubu Tenisowego zakończono międzynarodowe mistrzostwa tenisowe o tytuł mistrza Wyrzeża. W ostatnim dniu odbyła się gra pojedyncza pań i gra podwójna panów. W grze pojedynczej pań spotkały się: Miłkova (Czechosłowacja) z Jędrzejowską. Po bardzo ładnej grze tytuł mistrzyni zdobyła Jędrzejowska, bijąc zawodniczkę czeską 6:2, 6:4.

W deblu panów spotkała się para: Dostal — Skonecki z parą Piątek — Beldowski. Spotkanie to stało na dobrym poziomie i przyniosło zebranej publiczności szereg emocji. Zwyciężył Dostal i Skonecki w czterech setach: 6:3, 10:8, 4:6, 6:3.

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Dyrekcja Okręgowa Polskiego Radia w Bydgoszczy ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie remontu i malowanie fasady budynku przy Al. 1 Maja 50 w Bydgoszczy.

Oferty w kopertach zalakowanych należy składać w Wydziale Administracyjnym Dyrekcji Okręgowej, ul. Dworcowa nr 67, pokój nr 6, gdzie też można nabyć podkłady kosztorysowe i zasięgnąć bliższych informacji.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 2. 9. 1948 r. o godz. 12 w gmachu Rozgłośni przy Al. 1 Maja 50.

Oferent winien podać ilość dni roboczych potrzebnych do wykonania robót oraz załączyć do oferty kwit na wpłacone na r=k w P. K. O. VI = 252 wadium w wysokości 1% oferowanej sumy oraz dołączyć odpis karty rejestracyjnej i odpis rejestru handlowego.

Dyrekcja Okręgowa P. R. zastrzega sobie prawo wyboru dowolnego oferenta, wykonania tylko części robót oraz unieważnienia przetargu bez podania powodów i bez prawa do zwrotu kosztów. (07816)

Dyrektor.

Od dnia 1 października 1948 r., wakuje

07814

posada kierownicza

w Banku Ludowym spółdz. z o. ogr. w ŁOBZENICY, pow. Wyrzysk. — Zgłoszenia wraz z odpisem świadectw kierować prosimy pod adresem Zarządu.

Prezes R. N.

NAUKA

ŁÓDZKA

Szkoła Kosmetyki, Masażu Leczniczego, Sportowego, dawniej MARIŁ KASPERSKIEJ, Łódź, Na rutowicza 37. Kurs sześciomiesięczny. Wielostronna praktyka. Nauka robienia kremów, masek, charakterystyki, farbowanie włosów. Sekretariat czynny 11 — 14, 18 — 20. (07751)

SPRZEDAŻ

Pracownia

krawatów, koszul i szali F-ma Krawal Polski poleca hurtowo koszule, krawaty, szale w najnowszych wzorach. Ceny najprzystępniejsze. Łódź, Piotrkowska 136, tel. 137—07. (07616)

Materace

poduszkowe i szpitalowe wszelkich rozmiarów, wysuta odwrót nie na zamówienie W. Wrześniwicz, Poznań, Ratajczaka 7, tel 36-31. (06561)

DYSKI —

Oszczepki — Kule do rzutów do starca Jan Pujdak i Ska Łódź, Piotrkowska 83. (07353)

Spółdzielnia

Transportowa „Bór”, — Walc, sprzedaje ciągnik marki „Orenstrin-Koppel” 30 KM, ogumiony i traktor do orki marki „Fordson” na żelaznych kołach. (07764)

Sprzedam

materiał elektroinstalacyjny, — kontakty, wyłączniki, pod — na tynek, zabezpieczenia, kula, antygron, itd. — Sprzedaż tylko ogólna. Zgłoszenia Agencja IKP Wąbrzeźno, Wolności 3. 07793

Newooforzona

Wytwórnia Konfekcji męskiej i damskiej — Łódź, Piotrkowska 16, pf. „Wygoda” poleca swoje wyroby w najnowszych modelach, po cenach konkurencyjnych. (07802)

Nawijalnia i Glancownia Nici

kompletnie urządzona wraz z lokalem natychmiast do sprzedania

Oferty: Biuro Ogłoszeń „PAR” Poznań, Ratajczaka 7 pod „8,634”. 07794

Nadeszła partia SAMOCHODÓW

półciężarowych i ciężarowych

marek seryjnych po kapitalnym remoncie na dobrym ogumieniu do rozprowadzenia BEZ ROZDZIELNIKA

dla instytucji państwowych, samorządowych i spółdzielczych. Termin i ilość samochodów ograniczona.

Wszelkich informacji udziela

07817

CENTRALNA HANDLOWA PRZEMYSŁU MOTORYCZNEGO „MOTOZBYT”

Bydgoszcz, ul. Dworcowa 49, tel. 30-68

Drzewo sosnowe

500 m³ dłużyc (klasa grubości 1b do 4a) ze zrębu 1947/48 — sprzedaje Zarząd Miejski — Dobra i Lasy w Toruniu. (07813)

Sprzedam

27³/₄ hekt. dobrej żytnio-pszennej ziemi w całości lub częściowo, blisko miasta. Cena według ugody. Maria Ornowska, Lubawa-Wybud., Pomorze. (07815)

KUPNO

Obligacje

Pożyczki Odbudowy Kraju dla celów kaucyjnych kupimy. Planujemy 50 procent wartości. — „Wspólnota”, — Kraków, plac Wszystkich Świętych 8, telefon 540-32. (07730)

Potrzebujemy

większą ilość 1-a smoly żywicowej. Opróbkowaną ofertę z warunkami dostawy, uprasza Zakład Powoźniczy, Bydgoszcz, Dworcowa 62. Tel. 32-43. (07819)

Trolitul

kupujemy. Oferty podaniem ceny „PAR” Bydgoszcz, Al. 1 Maja 16. (07799)

Urządzenie

do wyrobu sznurka papierowego kupię. Oferty pod „Labor” IKP, Gdańsk-Wrzeszcz, Jaśkowa Dolina 47 b. (07808)

WOLNE POSADY

Kuratorium

Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu poszukuje od 1. 9. 1948 r. krawcowej z dyplomem mistrzowskim. Warunki: mieszkanie, światło, opał, opranie, pełne utrzymanie i wynagrodzenie według umowy. Zgłoszenia natchmianstowo do Kuratorium — Wydział Opieki nad Dzieckiem. Naczelnik Wydziału. (07795)

Księgowego

z dyplomem WSH, Akademii Handlowej lub Instytutu, zaangażuje Dyrekcja Liceum i Gimnazjum Handl. w Brodnicy (Pom), od 1. 9. 48 w charakterze nauczyciela księgowości i arytmetyki handlowej. (07818)

Młodej

opiekunki do lat 30 poszukuje rozwiedziony sądownie do swego dziecka (lat 9). Oferty kierować: Kurier Dzieciński — Białogard pod „Dziecko” (07798)

Bukieciarki

rutynowanej, poszukuje Zakład Ogrodnicy, Gdańsk-Wrzeszcz, Wyspiańskiego 10. (07809)

Pomocnik

oraz fryzjerka, utrzymaniem od zaraz potrzebni. Gdynia, Kwiatkowskiego 32. (07807)

Pomoc domowa

potrzebna. Bydgoszcz, Al. Ossolińskich 5, godz. 16 — 19. (4502)

PRACY POSZUKUJĄ

Maszynistka

poszukuje pracy. Oferty IKP — Bydgoszcz pod „Biegła” (07791)

Gospodyni

młoda, inteligentna, pierwszorzędną siłą, zajmie się prowadzeniem domu. Probostwo wzgl. u samotnej osoby. Agencja IKP Wąbrzeźno, Wolności 3. (07792)

Przyjmę

posadę zarządzającej lub gospodyni samodzielnej, w kulturalnym domu. Oferty IKP Toruń „204”. (07796)

RÓŻNE

Chloro-Tox — D. D. T. zwalczą: mszycę, pluskwy, muchy 4396

GAŚNICE

07633

plynowe, pianowe, tetrowe, śniegowe, ładunki zapalające oraz inny sprzęt przeciwpożarowy i strażacki poleca

A. GLASER I SYN

BIURO TECHNICZNO-HANDLOWE

POZNAŃ, ul. Ratajczaka 15 (Pasaz). — Telefon 27-39

WEŁNY

sukniowe
płaszczowe
ubraniowe
JEDWABIE
podszewki
i szale

poleca 07654

Hurtownia Wiókiennicza

„MODNE TKANINY”

ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 91

Pomorskie Warsztaty Szkolnicze

Spółka z ogranicz. odpow. LEBA, ulica Sienkiewicza 47 zawiadamia

o wszczęciu likwidacji

i w ywa wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia. 07611

Likwidatorzy

Pomóż

zniszczonej Warszawie

Wdowiec

wszelkie roboty wchodzące zakres chłodnictwa, ciepłochronne — zimochronne „Izolchłod” Gdynia, Abrahama 97, tel. 32-42 07806

46, samodzielny, energiczny, handlowiec, dobrze sytuowany, poślubi inteligentną, przystojną, zamożną lub właścicielką poważniejszego przedsiębiorstwa. — IKP Gdynia „Kulturalny”. (07787)

Wykształcona,

młoda panna, reprezentacyjna, materialnie niezależna, na stanowisku, kochająca dom, spokój, przyrodę, muzykalna, poślubi poważnie myślącego pana, tylko z wyższym wykształceniem, o wysokich wartościach duchowo-moralnych. Oferty (fotografie zwrót) — Gdynia 1, Poste-restante, sub. „29”. (07788)

Panie

lat 42 — 43 pragnę poznać panów w celu matrymonialnym. — Wdowcy mile widziani. Oferty IKP — Gdynia pod „Uczciwość” 07810

Kawaler,

prawnik, niebieski, na stanowisku, lat 35 — pozna panią, chętnie z gospodarstwa, teren województwa łódzkiego. Cel matrymonialny. Oferty fotografie sub „Kapifan”, Łódź, „Prasa” Piotrkowska 55. (07804)

DZIERZAWY

Folwarczek

180 mórg, wysokiej kulturze, od Poznania 5 km. Pałac 8 pokojów pełnokomfortowych. — 300 drzew owocowych. Budynek gospodarcze pierwszorzędne. Inwentarz żywy: 15 krów, 6 koni, świnie, drób. Martwy nadkompletny. Całkowite zbiory. Objęcie 3.500.000.—. Natychmiast wydzierżawie. Zgłoszenia rezydentów osobiste do Firmy „Union”, Poznań, Rzeczypospolitej 4. Tel. 11-69. (07782)

LOKALE WOLNE

Sklep

kolonialny, przyległym mieszkaniu, dobrze zaprowadzony, — nadający się na inne branże, odstąpię. Adres wskaże IKP — Bydgoszcz. (4503)

ZGUBY

Zgubiono

dokumenty: dowód osobisty oraz zaświadczenie R. K. U. Starogard na nazwisko Manikowski Paweł, Świecie n/O. (07797)

UNIĘWAŻNIENIA

Unięważniam

dowód osobisty, kartę rejestracyjną, leg. strażacką. Czestaw Kanap, Wieszółkowiec, pta Wąwelno, pow. Bydgoszcz. (4500)

MIESZKANIA WOLNE

Komfortowe

4 pokojowe mieszkanie z kuchnią oddam za wypożyczenie pieniędzy. Zgłoszenie do IKP — Bydgoszcz pod Nr „250”. (4501)

MATRYMONIALNE

Kulturalny

49, poślubi wartościową, posiadającą 500.000, celem objęcia przedsiębiorstwa dającego 6.000 dziennie. Łódź, Nawrot 99/21. 07801

HUMOR

Omykał

— Wczoraj o godz. 17 widziałem ciebie z mężczyzną!
— Przecież to ty byłeś!
— Tak? Ale ja nie posiadam takiego krawata.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Bydgoszcz, Marsz. Focha 20
DZIAŁ OGŁOSZEŃ I PRENUMERATY
W BYDGOSZCZY:
ul. Jagiellońska 2 (Pod Arkadami) — Telefon 24-29
Za niedoreczone pisma spowodowane wyższą siłą nie odpowiadamy — Reklamistów niezamówionych — Redakcja nie zwraca. Za dział ogłoszeniowy Red. nie odpowiada.

ODDZIAŁY „ILUSTR. KURIERA POLSKIEGO” W WIELKICH MIASTACH POLSKI
PODODDZIAŁY W WIEKSIKICH MIASTACH, AGENTURY NA PROWINCJI
DLA POSZCZEGÓLNYCH ZIEM POLSKI ODREBNE WYDANIA „IKP”.
WYDAWCA: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW”
BYDGOSZCZ, UL. MARSZ. FOCHA 20 — TEL. 33-41 I 33-42

OGŁOSZENIA: drobne po 25 zł za słowo. Poszukiwanie pracy 15 zł za słowo. Minimalna opłata za 10 słów. Tłusty druk 100% drożej.
Ogłoszenia milimetr.: w tekście od 60—145 zł, za tekstem od 25—60 zł, nekrologi od 20—100 zł za 1 mm. Niedziele święta 30% drożej. Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń administracja nie odpowiada.